

Rada Třebíče rozhodla pořídit elektronický portál na zadávání veřejných zakázek. Podle místostarosty Pavla Pacala (Pro Třebíč) má systém přispět k průhlednosti. Jenomže systém pouze zabrání úniku informací před otevřením obálek. A to je poněkud málo, i když jeho nákup bude stát daňové poplatníky pouhých 60 tisíc a roční licence na provoz dalších 115 tisíc korun. Přes tyto nedostatky jde o krok správným směrem.

Před volbami byla představa některých stran mnohem konkrétnější. Sdružení Břehy, které dnes mají na postu zástupce starosty Milana Zeiberta, prosazovalo aplikaci zkušeností ze severočeských Semil, známou Semilskou výzvu. Dnes už se k ní Zeibert nezná. Dokonce to hodnotí tak, že je to dobře, neboť zkušenější kolegové v radě ho přesvědčili, že je tato výzva zbytečná! V Semilech mají s omezením korupce výborné zkušenosti. „Náš systém zadávání zakázek nám spoří zhruba třetinu výdajů,“ říká starosta Jan Farský. Zároveň vysvětluje, jak na to.

„Výběrová řízení děláme i na malé zakázky, od třiceti tisíc výše. Zadávací podmínky musí být co nejméně omezující, aby zakázka nešla „ušít“ na konkrétní firmu. Oznámení o zakázce je nutno co nejdříve zveřejnit, hlavně na internetu. Ve výběrové komisi nesedí politici. Je složena s nezávislých odborníků a úředníků-specialistů příslušného útvaru města. Na internetu zveřejňujeme všechny fáze zakázky. Oznámení o zakázce, protokol o otevírání obálek, protokol o posouzení nabídek a konečně úplnou smlouvu o dílo. Ten postup se nám velmi osvědčil, každému rádi předáme zkušenosti,“ uzavírá telefonickou informací starosta Farský.

Třebíčští radní se však zuby nehty takové „glasnosti“ brání. Martin Svoboda (Kapucín-VV) označil body Semilské výzvy svérázným způsobem. „Je to hloupost.“ A dodal téměř „uhrovský“ dovětek: „My jsme byli zvoleni, my neseme odpovědnost a nebudeme to přenášet na někoho jiného. Tečka.“

V Třebíči asi zůstane hranice zadávání zakázek formou výběrového řízení v dosavadní výši, tedy nad 200 tisíc korun. V komisích dál budou sedět politici, kteří těžko obhájí nezávislost na firmách, které v některých případech reprezentují. Inu, chtějí si korupční prostředí jak se patří pohlídat. Uvidíme, jak dopadne uveřejňování na internetu. I tady vidí radní problém, na rozdíl od semilských kolegů. Tentokrát v obchodním tajemství. Jenomže občan – daňový poplatník musí vidět, zda se jeho peníze nevyhazují oknem. Na webu by bylo jako na dlani, kdo je koho, s prominutím, kmoť.

František Ryněš